

Gặp em, tên nhà giàu nói cho biết là hắn đã thuê đủ thợ rồi. Nhưng hắn lại hỏi em:

- Bây giờ tao không cần thợ chạm trổ mà cần một người giúp tao chuyện khác.

- Thưa ông, chuyện gì?

- Mà biết ai có tài, cây chết rồi, vật chết rồi, người chết rồi, vẫn làm sống lại được thì mách cho tao, tao sẽ thưởng tiền và cho một ít thóc, gạo.

Tên nhà giàu này tiền của thì nhiều, nhưng lại không có một tí tẹo thông minh nào. Đã thế, hắn lại thích tỏ ra ta cũng là người có chút ít chữ nghĩa và tài trí. Vì vậy, hắn thích chơi với những người có tài để học điều này điều nọ rồi đi khoe với bà con họ hàng hoặc với người này người kia.

Nghe hắn bảo cần có một người có tài, cây chết rồi, vật chết rồi, người chết rồi, vẫn làm sống lại được, em bé liền nhìn ra sân, nhìn lên bàn thờ nhà hắn ta, ngẫm nghĩ một hồi rồi nói:

- Thưa ông, những việc ấy, ông có thể giao cho con...

- Con ông nào? Con nhà ai?

- Con chứ còn con nhà ai nữa.

- Mày ấy à?

- Dạ.

- Mày có thể cứu cây, cứu vật, cứu người chết rồi sống lại được à?

- Dạ.

- Mày tự làm à?

- Dạ!

- Mày làm không được thì sao?

- Thì con xin ở làm giúp việc không công cho ông trong ba năm.

- Được!

- Nhưng còn nếu con làm được thì sao?

- Tao sẽ thưởng cho mày một chục quan tiền và một chục ang thóc.

Em bé liền chỉ ra một dây bầu sắp leo lên đến giàn ở ngoài sân tên nhà giàu và nói:

- Xin ông cứ ra ngắt ngọn, nhổ hết rễ cái dây bầu kia, con làm phép, dây bầu sẽ sống lại cho ông xem.

Tên nhà giàu dần dần nghe nói liền làm theo ngay. Em bé cầm cái ngọn bầu, chùm rễ bầu ra về, nói chắc:

- Sáng mai, mời ông cứ dậy sớm ra mà xem!